

baconeksport til Storbritannien på ca. 1,3 milliarder kr. dækker næsten halvdelen af det samlede britiske baconforbrug. Også for Storbritannien, hvis hjemmeproduktion af bacon udgør over en tredjedel af det samlede forbrug, knytter der sig en særlig interesse til en stabilisering af markedet. Denne fælles dansk-britiske interesse er da også kommet til udtryk i den under EFTA den 11. maj 1963 undertegnede dansk-britiske landbrugsaftale, i hvilken det fastsloges, at de to lande var enige om det ønskelige i en stabilisering af det britiske baconmarked samt om, at der burde foretages yderligere undersøgelser og drøftelser med henblik på at nå til enighed om herpå sigtende foranstaltninger.

Udspillet til de forhandlinger, der førte til undertegnelsen af den foreliggende aftale, kom fra britisk side, men den omstændighed, at *Danmark indtager en dominerende stilling blandt de lande, der eksporterer bacon til Storbritannien*, kom selvsagt til at spille en stor rolle for forhandlingernes forløb, idet de danske synspunkter måtte tillægges særlig vægt.

Et af de danske hovedkrav var, at der skulle *tildeles Danmark en rimelig andel af de samlede tilførsler*. I betragtning af at Danmark, hvis man betragter udviklingen over en årrække, har dækket en stigende andel af det britiske forbrug, var man fra dansk side interesseret i en så sen *basisperiode* for beregningen af deltagerlandes andele af markedet som muligt. Der opnåedes enighed om som basisperiode for beregningen af andelen at anvende perioden juli 1962-juli 1963, i hvilken Danmarks og Storbritanniens andel af de samlede tilførsler på i alt 615.000 tons var 47 respektive 36,5 pct. For at sikre alle de mindre leverandørlandes tilslutning viste det sig imidlertid nødvendigt at tildele dem lidt højere minimumskvanta, end deres tilførsler i basisperioden ville berettigede dem til. Dette dækkedes dels ved en forhøjelse af minimumstotalkvantummet fra de oprindeligt tilsignede 610.000 t til 615.000 t, dels ved en reduktion af i første række Danmarks og Storbritanniens, men også af Polens og Sveriges faktiske tildelinger inden for minimumstotalkvantummet. Indrømmelserne var dog af beskeden størrelse. Danmarks og Storbritanniens minimumstildeling blev på 286.500 respektive 222.400 t, svarende til 46,58 respektive 36,16 pct. af det samlede minimumstotalkvantum. Hertil kommer imidlertid, at der ved udlodninger inden for de første 5.600 t af reservekvantummet tilsikres de fire lande en fortrinsstilling, samt at udlodninger herudover skal foretages efter en fordelingsnøgle, der giver Danmark og Storbritannien en andel på 47 respektive 36,5 pct.

Et andet dansk hovedkrav var, at der måtte bestå parallelitet mellem deltagerlandene med hensyn til rettigheder og forpligtelser, herunder især, at der i tilfælde af ét deltagerlands overskridelse af sin tildeling måtte være adgang for de øvrige deltagerlande til at foretage tilsvarende overskridelser. Det lykkedes at nå til enighed herom,